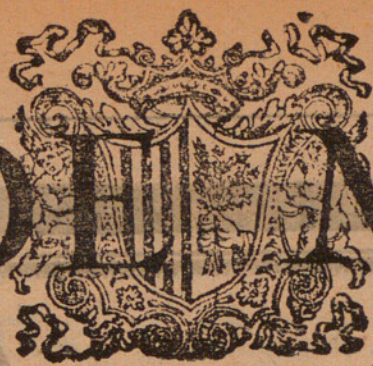

DIARI D'EL MATARÓ

Redacció i Administració: Barcelona, 13 - Telèfon 255 — ANY IX — DIMECRES 7 GENER 1931 — NUM. 2257 — Subscripció: Mataró, 2 ptes. mes. - Fora, 7'50 ptes. trim.

El Mariscal Joffre, estratega català

La llarga agonia del Mariscal Joffre ens ha obligat a meditar sobre diversos problemes que ara, davant d'una mort resistida tan coratjosament i serena, intensifiquen l'actualitat que mai han perdut.

Es natural que, entre aquests problemes, nosaltres ens sentim impressionats pels que afecten la nostra condició de catalans, perquè els homes que viuen la lluita pel reconeixement de la personalitat del seu poble deuen subordinar-ho tot, i de fet ho subordinen tot, al seu fet de raça, que és la modalitat amb que apareix llur condició humana i, fins en molts aspectes, llur modalitat religiosa. Durant molts anys ha estat presa com article de fe l'afirmació de que l'esperit militar havia desaparegut de la nostra terra, no precisament en el sentit de que la nostra joventut no forneixi bons soldats, sinó en el concepte de què, no sentint vocació pels estudis de la milícia, no produeix generals de renom i mèrit.

L'afirmació no és aventurada, sinó que, apart d'ésser en certa faiso corroborada pel fet, descansa en una raó filosòfica.

Així com la funció crea l'orgue, l'abstenció l'atrofia i, de seixanta anys ençà Catalunya ha viscut allunyada de les funcions dirigents de l'estat espanyol i divorciada de moltes modalitats d'aquestes funcions directives.

¿Deviem abandonar, com els caiguts en l'Infern de l'Alighiere, tota esperança de que poguessin sortir de Catalunya estratègues dels que, en les hores decisives de les commocions, il·luminen amb una flamarada de geni i resolen d'un cop d'espasa els nusos gordians dels problemes insolubles?

En aquesta situació de marasme, aparegué el mariscal Joffre, «un català del Rosselló», com es qualificava ell, el qual posant a contribució qualitats i dots essencialment catalanes sabé coordinar exèrcits nombrosíssims i vèncer la batalla més formidable de l'Història.

Josep Jaume Joffre, fill d'un boter de Rivesaltes que tingué onze fills, va néixer a la susdita població propera a la ratlla que avui migparteix Catalunya, el 12 de gener de 1852.

De l'escola de Rivesaltes passà al Col·legi de Perpinyà, d'allí a l'Escola Politécnica. La brillantor del París de Napoleó III no va distreure'l gens dels estudis. Era un alumne model però no brillant. Estudiava amb aplicació i tenacitat, però sense embranzida i sense fama. Alfons Daudet no hauria gosat insistir amb les seves bromes de la gent del «terrible Midi» davant d'aquest jove rossellonès de bona talla, forta musculatura que només pensava en estudiar per ajudar la seva nombrosa família. Escalada la guerra franco-prusiana, fou sub-tinent d'enginyers.

Vidu als 24, per a sortir d'un aclaparament sentimental que denunciava tendros i delicadeses en el jove d'apariències fredes, marxà a les Colònies, on feu un aprenentatge militar ben dur. Treballà en la fortificació de Formosa, en la ferriera de Kayes a Bafulobé i incorporà Tumbuctú al domini de França. A Madagascar dirigí, sota les ordres del general Gallieni, les obres del port de Diego Suarez, i en 1901, fou general de brigada, en 1905 de divisió i en 1910 membre del Consell Superior de Guerra.

L'any 1911 fou un any decisiu per a Joffre i per a França. El general Millet hagué de dimitir i Joffre fou nomenat generalíssim amb poders discrecionals.

Joffre elaborà el plan de la guerra futura amb tota reserva i feu aprovar el servei dels tres anys. El general d'esperit civil, l'home d'idees democràtiques es convertiren en el militar enèrgic, obstinat i decidit.

Endevinava, contra l'opinió de molts tècnics que la guerra seria a base de posicions i no de maniobres, que el nervi de l'exèrcit serien els soldats anònims i no els generals dirigents, que els fronts serien enormes i que guanyarien les tropes que resistirien més.

La resistència fou efectivament la característica de la victòria. Decretada la mobilització que els alemanys no esperaven pas perfecta, el programa de Joffre es complí al peu de la lletra i els estudis tàctics resultaren imprescindibles. La retirada fins al Marne, dominant les impaciències dels que haurien volgut plantar cara a l'enemic, només un home com Joffre podia manar-la.

Metòdic, imperturbable, confiat en les seves idees i en els seus soldats, la nit del 4 al 5 de setembre escolta la veu engoixosa de Gallieni, governador general de París.

Joffre no s'impacienta pels crims telefònics del seu antic general sinó que estudia i consulta el cas amb el seu estat Major i, a l'hora deguda, sense encomanar-se les impaciències de ningú, accepta la proposta d'atacar i dona l'ordre d'atac general que havia de produir la gran victòria del Marne.

Joffre havia procedit com en unes maniobres i la seva resistència física, el seu estudi constant, la seva ponderació dites i el seu conjunt equilibrat de caràcter, intel·ligència i seny el convertiren en un home genial que capgirà el curs de la Història i sorprenué el món amb un èxit esclatant.

El català havia triomfat on segurament hauria fracassat un virtuós de l'estratègia espectacular, un general impacient, brillant i paratós, un soldat temorenc que l'acusessin de covard o d'irresolut.

Miquel Capdevila

(Prohibida la reproducció)

Aquest número ha passat per la censura militar

L'Escola d'Arts i Oficis

L'Escola i els Oficis

Un dels efectes més segurs del bon funcionament de l'Escola d'Arts i Oficis serà la dignificació dels oficis i la restitució als mateixos del seu antic esplendor. L'introducció de maquinària allà on només hi havia instruments de treball, coincidint amb l'aparició enlluernadora dels objectes produïts en sèrie—acabats de fantasia i baixos de preu en apariència, d'aspecte lamentable un cop se n'ha anat la primera capa de barnís i caríssims en relació amb la solidesa i la durada—causaren una detenció en el camí dels oficis. D'aquesta aturada en vingué d'un costat una invasió del mal gust, apuntalada encara per l'afany de luxe o quant menys de simular-lo; i d'un altre una no adaptació de les màquines noves a molta part del treball que feien els oficis i ara passava a les fàbriques. Les màquines de obrador s'han malavesat a no fer més que bastiments de portes i finestres, armaris senzills i taules de cuina, bitlles per cabdellar-hi fil, calçat a base de formes seriades, etc. i ja ningú s'ha preocupat de que fessin altra cosa. Reduït el treball de qualitat a emprar el mateix utilatge primitiu d'abans, ha assolit uns preus inabordable i quasi ha desaparegut del comerç, imposant al mateix temps la desaparició de gent hàbil per projectar-ne i executar-ne.

Només una Escola d'Arts i Oficis pot encarrilar altre cop els manyans, fusters, torners, cadiraires, impressors, etcètera, en el camí de la rehabilitació dels respectius oficis. Cap obrador pot entretenir-se a estudiar els diferents fruits que és capaç de donar una màquina, si no vol sacrificar els diners de que ha de viure el patró i la seva família, i menys encara en cercar formes noves i destins nous als articles que pot produir. I sense aquests esforços en ambdós sentits: aprofitament de la maquinària per assolir preus econòmics i renovació de la qualitat i l'estètica dels productes per guanyar la preferència dels compradors, és impossible que els oficis siguin allò que eren i han de tornar a ésser.

Per aquestes raons i en cert sentit s'ha de fer de l'Escola com una mena d'institució cooperativa, en la qual la gent d'ofici, indistintament amos, fadrins i aprenents, trobin una font inexhaurible d'iniciatives i de progressos i un dipòsit de consells eficients per resoldre totes les dificultats tècniques que se'ls presentin. També ha d'ésser un laboratori d'experimentació on s'estudiïn constantment noves possibilitats de producció, en la forma d'obtenció, en la qualitat del producte, en l'obtenció de productes nous; i un camp d'experimentació que registri les variacions del gust del públic adquiridor i les preferències d'ell per uns o altres articles.

L'Escola ha de formar obrers que dominin tota la tècnica dels seus oficis, que tinguin al mateix temps tots aquells coneixements necessaris per resoldre

ràpidament les dificultats amb que poden topar, que posseïxin una orientació rígida però ampla de mires respecte a estètica en general i als límits del seu ofici en particular. Els fadrins, i més els mestres d'obrador, han d'ésser capaços de produir bellament i amb perfecció una obra qualsevol del seu ram, i també de saber quan una cosa que els hi demanen no és possible o no perteneix al seu ofici; han d'ésser homes convençuts de que més val perdre un treball, que no pas lliurar al que ha fet la comanda una cosa aproximada, que compleix malament el seu destí, o que no serveix absolutament pel fi proposat.

És evident que, un cop els oficis comptin amb personal així, podran esperar confiadament en un pervindre millor perquè aniran recuperant les posicions que durant un segle s'han anat deixant perdre.

De tot això en resulta una finalitat per l'Escola d'Arts i Oficis i conseqüentment se'n desprèn una orientació tendent a satisfer-la. Però ni aquesta finalitat és única ni aquesta orientació pot ésser absorbent o incompatible amb altres. Han de combinar-se i harmonitzar-se amb altres interessos ciutadans, que també han de trobar el seu encarrilament en l'Escola, i que anirem exposant en aquesta tanda d'articles.

Podria ésser que algú es trobés molest per apreciacions meves, malgrat els esforços que faig per treure'ls-hi tota agror. Que pensi aquest que en tot hi ha excepcions i potser ell n'és una; i també que la qüestió tractada és tan important que tots hem de voler que s'arrangi, encara que ens faci cuissor algun dels remeis. I si'ní així se li encalma la ferida, sàpiga que jo també sóc home d'ofici, que parlo en bona part per experiència pròpia i que em poso en el lloc del que més rebaixat resulti.

R. M. J.

NOTES POLITIQUES

Reaparició de "Proa"

Segons ens comuniquen d'Acció Catalana el setmanari *Proa* reprendrà la seva publicació el proper dissabte.

Articles del senyor Cambó

A *La Veu de Catalunya* d'ahir es publica un article de Francesc Cambó en el qual replica a les apreciacions que el senyor Bugallal feu en el seu discurs de Madrid. Parla de política general i es limita a rebatre punts purament personals.

El comte de Romanones a Sevilla

Ahir, amb motiu d'un banquet que li oferiren els seus amics el comte de Romanones pronuncià a Sevilla un discurs polític en el qual exposà el que al seu judici ha de constituir un programa de govern.

Es mostrà partidari decidit del Rei i contrari a la convocatòria de Corts Constituents. Digué que en el Parlament s'han d'exigir les responsabilitats de la dictadura. Creu que les eleccions

no es podran celebrar el primer de març ja que alguns elements no gaudeixen de llibertat per a anar-hi.

Uns articles de "El Sol"

En *El Sol* del 31 de desembre i en el del dilluns passat es publiquen uns articles sobre el catolicisme i l'ordre jurídic molt interessants, signats amb el pseudònim de «Criillo» darrera el qual sembla que s'amaga una personalitat eclesiàstica.

NOTES DEL MUNICIPI

Sessió de la Comissió Permanent RESSENYA OFICIOSA

Sessió del dia 3 de desembre 1930
(Continuació)

Que es convoqui amb una comparència a D. Antoni Marfà Serra i don Pere Tur Pujol i D.ª Llorensa Galán Rienzo per a veure si es possible que arribi amb una avinença sobre la propietat o distribució d'ells de la parcel·la que queda en la cantonada de la Rambla del Duc de la Victòria amb el carrer de Carles Padrós i si no arribessin a ella que s'instrueixi l'expedient que sobre tal particular prescriu l'article 16 de l'instrucció de 20 de març de 1865, havent-se donat per enterada previament la Comissió Permanent Municipal del escrit del primer de dits senyors alegant-se un millor dret i del dictamen emés per l'advocat assessor senyor Renter sobre l'assumpte acordant-se ademés desestimar les reclamacions formulades pels germans D. Rafael i D. Josep Fou de Foixà.

De conformitat amb la petició de D. Emili Albó i altres propietaris del carrer de Llauder entre els de Pizarro i Alfons XII que es construeixi una cloaca tubular en aquell, aprovant el presupost de 2.972'54 ptes. del Sr. Arquitecte municipal aprovant-se les condicions facultatives i econòmiques treient-se a subhasta la seva realització, i imposant-se als propietaris beneficiats la contribució especial d'un terç del seu cost.

Vista la sol·licitud de D.ª Paula Camillo Mustarós i de les seves filles Teresa, Angela i Rosa Rodón demanant obrir el carrer de Hernan Cortés entre les Rondes d'Alfons XII i Espartero que

— ¿Quants peixos vas pescar dilluns?

— Sis, estimada meva.

— ¿Doncs com és que el peixater n'ha posat vuit a la nota?

De *Everybody's Weekly*, Londres

es realitzi acceptant amb gratitud la cessió del terreny necessari feta per les mateixes en ses qualitats de usufructuària i propietària i que per l'arquitecte municipal es fixi la línia oficial, que es marcarà amb estaques i la rasant de dit carrer.

Autoritzar a la Raó Social Fondevila i Torres per construir un edifici de 5 metres i planta baixa destinat a garage en el solar 39 del carrer de Tetuan.

(Acabarà)

PINCES

MARCA H. F. SCHNICKE, CHEMNITZ

AFINADES SORTINT DE FÀBRICA
los trobareu en vario tipus, a casa del REPRESENTANT GENERAL PER ESPANYA

G. C. GNAUCK
FÀBRICA DE PLATINES

Representacions
Maquinaria - Accessoris

WIFREDO, 27 I 29
TELEFON 309

M A T A R Ó

ELS ESPORTS

Resultats assolits ahir per equips locals

Basquetbol.—Torneig d'infantils (Copa E. Millan): Esportiva, 0 - Científics, 10; Esportmens, 0 - Kings, 2; Frogs 10 - Llevant, 4.

Esportiva, 34 - Iris, 5 (primers equips). Llevant (primer equip), 18 - Esportiva (segon equip), 14.

Futbol.—Mataroní, 0 - Masnou, 2. Iluro, 5 - Martinenc, 3 (primers equips infantils).

Argentona (primer equip), 4 - Iluro (selecció), 2.

Futbol

Centre (selecció castellana), 1 - Catalunya (selecció catalana), 1.

Camp de l'Argentona

Argentona (primer equip), 4 Iluro (selecció), 2

Ahir a la tarda va disputar-se en el camp de l'Argentona l'anunciat partit entre els primers de l'Argentona i de l'Iluro, segons es deia, però que no resultà així perquè l'equip ilurenç estava compost per una selecció de jugadors, els quals eren Valldeperes, Garcia, Romero, Simón, Canal (J.), Vilanova, Pérez, Garcia, Rabell, Planas i Pacífic. Després del descans, Garcia deixà de jugar i aquest lloc d'interior fou ocupat per Simón, jugant Gaspar Canal de mig ala, ambdós germans, al matí, també actuaren en un partit de basquetbol en el camp de l'Iluro.

El primer temps va acabar amb empat a un gol. Després, en el segon, l'Argentona en va marcar tres i l'Iluro només un.

Els gols ilurenços van ésser marcats per Rabell i Planas.

Arbitrà el senyor Estrada.—X.

"Banco Urquijo Catalán"

Domicili: Pelai, 42-Barcelona Capital: 25.000.000 Apartat de Correus, 045-Telèfon 16460
Direccions telegràfica i telefònica: CATURQUIJO Magatzems a la Barceloneta-Barcelona

AGENCIES I DELEGACIONS a Banyoles, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guixols, Sitges, Torelló, Vich i Vilanova i Geltrú.

Corresponsal del Banc d'Espanya a Mataró i Vilanova i Geltrú.

ENTITATS QUE COMPOSEN EN GRUP "URQUIJO": «Banco Urquijo», de Madrid; «Banco Urquijo Catalán», de Barcelona; «Banco Urquijo Vascongado», de Bilbao; «Banco Urquijo de Guipúzcoa», de Sant Sebastià; «Banco del Oeste de España», de Salamanca; «Banco Minero Industrial de Astúrias», de Gijón; «Banco Urquijo de Guipúzcoa-Biarritz», de Biarritz; i «Banco Mercantil de Tarragona», de Tarragona, les quals tenen establertes bon nombre de Sucursals i Agències en diferents localitats espanyoles.

Corresponsals directes en totes les places d'Espanya i en les més importants del món

AGENCIA DE MATARÓ

Carrer de Carles Padrós, 6 - Apartat, 5 - Telèfon 8 i 305

Igual que les restants Dependències del Banc, aquesta Agència realitza tota classe d'operacions de Banca i Borsa, descompte de cupons, obertura de crèdits, etc., etc.

Hores d'oficina: De 9 a 13 i de 15 a 17 hores. Dissabtes de 9 a 13

Amics del Teatre

XIV.^a representació

Divendres passat l'Associació Amics del Teatre ens presentà la companyia argentina de Camila Quiroga amb la obra de Max Nordau traduïda a l'espanyol per Nicolau Salmeron i Garcia «El derecho de amar». Solament amb aquest enunciat pot veure's tot seguit que es tracta d'una comèdia dramàtica força antiga per damunt de la qual el temps no ha passat en va i ens mostra la falsedat de la seva trama, cosa que fatalment ha d'esdevenir amb les obres que enfaicament s'anomenaven de «lesi».

Ens adonem rapidament que en lloc de diàleg els personatges s'entretenen en llançar-se els uns als altres uns discursos que volen ésser trascendentals i a vegades són, en realitat, ridículs, com si es tractés d'un concurs d'oratória. En el temps que «El derecho de amar» va ésser escrita eren moda aquesta mena de comèdies amb conflictes íntims que es presentaven com a veritables catàstrofes que s'aprofitaven per a fer dir als protagonistes veritables nicieses i compondre escenes inversemblants. Així trobem el teatre de Max Nordau i el d'Echegaray, la tàctica dels quals es desplegava dins les darres reminiscències del romanticisme.

En «El derecho de amar» trobem un primer acte francament dolent, un segon i tercer ben construïts, però de feble verisme i un quart espectacular i fals del tot. La monotonia dels discursos arriba al final a fatigar-nos i a descobrir-nos la poca solidesa de la comè-

dia. Sort que l'interpretació fou excel·lent. Destacà molt per damunt de tots els intèrpretes la senyora Quiroga, la qual donà vida a la protagonista, paper que resultava bon xic difícil.

Al final de's actes els artistes foren aplaudits amb viva simpatia.

T.

Convindria que la Junta demanés a l'empresari del Clavé la col·locació de alguna alfombra en el primer pis, car succeeix que molts espectadors, particularment els de llotges, arriben quan ja ha començat la representació i el soroll de llurs passos per damunt de l'empostissat molesta als que ja estan escoltant l'obra, en forma que es passa més de mig acte sense que s'entenguin els actors.

ANISSATS - LICORS - XAROPS ORXATES

Antoni Gualba

Santa Teresa, 30 MATARÓ

Homenatge al Professor Blanco

4.ª llista de subscripció

Suma anterior . . .	1.088'30 ptes.
Emilià Surià . . .	2'00 »
Un soci de l'Iris . . .	1'00 »
Cor «La Perla» . . .	10'00 »
Sr. Barrios . . .	10'00 »
Societat de Carnissers i Proveïdors . . .	25'00 »
Cambrà de la Propietat . . .	25'00 »
Stat. Esbarjo Ateneu . . .	14'00 »
Coop. «La Estrella» . . .	17'70 »
Centre Republicà Federal . . .	13'00 »
DIARI DE MATARÓ . . .	25'00 »
Pensament Marià . . .	10'00 »
Comissió Organitzadora . . .	50'00 »

Suma i seguirà. . . 1.291'00 ptes.

La T. S. F.

Unión Radio Barcelona EAJ1.
349 m. 20 kw., 859 kiloc.

Dimecres, 7 de gener

20'30: Curs elemental de francès, a càrrec del professor nadiu Mr. Martin.
21'00: Campanades horàries de la Catedral. Part del servei meteorològic de Catalunya. Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.—21'05: Orquestra de l'Estació.—22'00: Notícies de Premsa.—22'05: Conte de Reis per Vicens Díez de Tejada.—22'20: Audició de cançons de Nadal a càrrec de l'Orfeó de Sans.

—23'15: Discos selectes.—24'00: Tancament de l'Estació.

Dijous, 8 de gener

«La Palabra», diari parlat de Radio Barcelona, 8 a 8'30, primera edició, 8'30 a 9 segona edició.

11'00: Campanades horàries de la Catedral.—Part del servei meteorològic de Catalunya.—13'00: Emissió de sobretaula. Sextet Radió.—Informació teatral i cinematogràfica.—15'00: Sessió de beneficència.—16'00: Tancament de l'Estació.—17'30: Obertura de l'Estació. Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors.—Tancament de Borsa.—18'00: Sessió infantil.—18'30: Tercet Ibèria. Notícies de Premsa.—19'00: Discos selectes.

Notes Religioses

Sants de demà: Sants Teòfil, d.; Eladi, mr.

QUARANTA HORES

Demà seran a Sant Josep en sufragi de D.ª Miquela Basí de Sisternes i del seu fill Ernest de Sisternes i Basí.

Tots els dies, a les 6 del matí, s'exposarà Nostre Amo; a les 9, missa solemne de Quaranta Hores. Demà al vespre, a un quart de 8, trisagi, Completes, benedicció i reserva.

Basílica parroquial de Santa Maria.

Tots els dies feiners missa cada mitja hora, des de dos quarts de sis a les 9, la última a les 11. Matí, a dos quarts de 7 trisagi; a les 7, meditació. Vespre, a un quart de 8, rosari i visita al Santíssim. A tres quarts de 8, novena als Sants Reis.

Dijous, Triduum a l'altar de la Corte de Maria a les 8 del matí, amb missa.

Parròquia de Sant Joan i Sant Josep.

Tots els dies, missa cada mitja hora, de dos quarts de 7 a les 9. Durant la missa de dos quarts de 7, meditació.

Anuncis Oficials

Telègrafos

Se recuerda a los Sres. Radioyentes que desde primero de enero se expenden en estas oficinas de Telègrafos las licencias para uso de aparatos Radio-receptores, advirtiéndoles que de no efectuarlo en el plazo que marca la Ley, 31 de enero, se les aplicará las multas correspondientes, cuya exacción se verificará con arreglo al Estatuto de Recaudación de apremio de 18 de diciembre de 1928 (Gaceta n.º 364).

Mataró 7 de enero de 1930.—El Jefe de Telègrafos, Manuel Jara.

Horas de oficina: de 9 a 21.

NOTICIES

Observatori Meteorològic de les Escoles Pies de Mataró (Sta. Anna)

Observacions del dia 7 de gener 1931
Hores d'observació: 8 matí - 4 tarda

Baròmetre	Altura llegida: 762.1—762.5
	Temperatura: 10.3—11.1
	Alt. reduïda: 761.18—761.46
	Termòmetre sec: 5.5—9.2
Psicòmetre	humiditat: 5.1—8.4
	Humiditat relativa: 94—89
	Tensió: 6.33—7.59
Termòmetre	Màxima Sol: 12'
	Ombrà: 18'
	Mínima Ombrà: 4'2
	Reflecte: 3'9
Vent	Direcció: N—SE
	Velocitat segons: 1—3
	Anemòmetre: 49
	Recorregut: 236
Núvols	Classe: Ci—Ci
	Quantitat: 3—3

Pluviòmetre:
Pluja:
Evaporòmetre: 11
Estat del cel: MT.—CT.
Estat de la mar: 1—3
L'observador: F. Roca

—L'eminent violoncelista Emmanuèl Feuermann ha impressionat noves obres en discos PARLOPHON.
Vagi a sentir-lo en l'Agència per Mataró, Casa Soler, Riera, 70.

Calendaris rebuts:
D'A. Mercader, Agent d'asseguradores: Placa amb fulla mensual.

Del senyor Pere Montserrat, representant de Caves Castellblanch, J. Pareira, de Sant Sadurní d'Anoia: Placa en relleu i fulla mensual.

PRESSECS
al natural, 2'25 ptes. llauna de quilo
CONFITERIA BARBOSA

Hem rebut un atent B. L. M del Comandant d'Infanteria, Director de l'Escola d'Instrucció Premilitar del Tir Nacional d'Espanya senyor Jesús Díez Miró en la qual ens comunica haver pres possessió de la direcció de l'esmentada escola.

A l'ensem ens comunica que ha quedat oberta la matrícula per als milions que hagin d'aprendre l'instrucció militar.

—A la CASA PATUEL poden veure funcionar l'aparell més modern per a fer l'ondulació permanent, totes les senyores que ho desitgin.

El llibre «Boston-Barcelona», en el qual el Professor Blanco relata la seva

